

مدرسه‌ی فوتبال

بازی رئال

نویسنده: تام پامر
مترجم: زهره ناطقی

| فهرست |

۸۳	حایه‌ای به راحتی حایه‌ی حود	۷	- چی؟
۸۷	تماس تلفنی با انگلستان	۱۳	سخت
۹۱	میلان	۱۹	آماده‌ی رفتن
۹۷	صریه‌ی مشت	۲۷	تماس با حایه
۱۰۵	محروم ار باری	۳۳	در فرودگاه
۱۱۱	دلچک	۳۹	ترس از پرووار
۱۱۵	ماری با رئال	۴۷	فرودگاه و رشو
۱۲۳	حمله	۵۳	چهره‌ها
۱۲۹	شب آخر	۵۹	ماری اول
۱۳۵	سرابحام	۶۵	یک برد در سین سه ماری
۱۴۱	مدال‌ها	۷۳	رئال در بر از میلان
		۷۹	قهرمان

-چی؟

رایان ناساکی برروی دوش، دم در رحتکن ایستاده بود دوستش،
بن، هم کارش بود رایان ناتوماس، درواره بان تیم یوبایتد، حرف
می‌رد، اما می‌حواست همه‌ی چه‌ها در رحتکن حرف‌هایش را
شنوید

توماس با صدایی آهسته اما حذی گفت «پیرهں فوتال»
هشت پسربچه‌ی دیگرا و رانگاه می‌کردند و به حرف‌هایش گوش
می‌دادند آن‌ها روی یمکت‌های اطراف رحتکن ستسه بودند
بیش ترشان هبورلیاس‌های معمولی حودشان را به تن داشتند
رایان پیراهش را ارتش درآورد و حدیدترین پیراهن رئال مادرید
را شان داد و گفت «به، این پیرهں فوتال است»
پیراهنی سعیدریگ با یقه‌ی بیعش

پیراهن توماس سعید بود با یقه‌ی سیاه و شان باشگاه «لژیا
ورشو» رویش رده شده بود او از چگی طرفدار این تیم بود، اما
اریک سال پیش که همراه پدر و مادرش به انگلستان نقل مکان

استیو سه سال سرمهی تیم ریردوارد سال یوبایت بود. بچه‌های تیم او همگی در آکادمی معروف یوبایت قرارداد داشتند. آموری داشتند این آکادمی دارای یک متحتم برگ و چند رمی ناری در حومه‌ی شهر بود. برحی اربهترین ناریکن‌های این رده‌ی سی در تیم یوبایت حضور داشتند. عده‌ای از همان شهر و نقبه‌ی ارشهرهای دیگر بودند. ناریکن‌هایی که در این تیم حوب تلاش می‌کردند، حتماً روری فوتالیست‌های حرفه‌ای می‌شدند. توomas آسوده‌حاطر سرخایش شیست. ارشریک نگومگوی دیگر ناریان حلاص شده بود. ناریان کاپیتان تیم و یسر قلدر و رورگویی بود. توomas حالا می‌تواست با حیال راحت به ناری فکر کند.

کرده بود، فرصت باری در این تیم را ار دست داده بود. ناریان را برآبدار کرد و گفت «چه پیرهن قشگی» رایان بدوان توجه به حرف دوستش، گفت «لژیا ورشو چه حور تیمی است؟»

توomas آرام گفت «یک تیم لهستانی» رایان گفت «حالا چیری درباره‌اش مستیده‌ام. ناریکن‌هاش همه لهستانی هستند!»

دو تا از بچه‌ها که روی بیمکت شستته بودند، ردد ربر حبه حیمز، یکی از ناریکن‌های مدافع میابی تیم، ارجوشه‌ی رحتکن نه صحت بچه‌ها گوش می‌داد. از حایش بلند شد و به طرف ناریان و بن رفت او تأثیرگذارترین ناریکن تیم و یسر ناریکن سابق تیم ملی انگلستان هم بود.

حیمز گفت «سن کید» نبودش را کار کشید. او همیشه به حرف حیمز گوش می‌کرد، حتی از ناریان هم این قدر حرف شسوی نداشت. ناریان می‌حواست چیری به حیمز بگوید، اما استیو، سرمهی تیم، وارد رحتکن شد. ناریان، هر حرفی هم که داشت، ناید می‌گداشت. برای بعد استیو گفت «سیار حب، بچه‌ها».